

105773 - Beroep tegen schriftelijke berisping; VO.

De werknemer is in zijn vrije tijd betrokken geraakt bij een incident met een ex-leerling. Daarbij heeft hij de leerling uitgescholden. Over het incident heeft hij met enkele collega's gesproken. De werknemer heeft gedrag vertoond dat op de grens ligt van zeer ongepast gedrag en plichtsverzuim. Dat het voorval zich niet binnen school heeft voorgedaan maakt dit niet anders omdat het voorval onlosmakelijk verbonden is met de positie van de werknemer als docent en hij bovendien met zijn verklaring hierover aan collega's het incident de school heeft binnengebracht. De werknemer heeft bij de werkgever een langdurige vlekkeloze staat van dienst en herhaling van zeer ongepaste gedrag / plichtsverzuim valt niet te verwachten. De werkgever had daarom kunnen volstaan met een indringend gesprek met de werknemer. Beroep gegrond.

105773

UITSpraak

in het geding tussen:

A , wonende te B , appellant, hierna te noemen A
gemachtigde: de heer mr. A.A. Slager

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te B , verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: de heer mr. P.T.M. de Haan

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 24 april 2013, ingekomen op 25 april 2013, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 21 maart 2013 om hem op grond van artikel 9.a.7. lid 1a cao vo een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 7 juni 2013.

De mondelinge behandeling van het beroep vond plaats op 9 juli 2013 te Utrecht.

A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, regiodirecteur, bijgestaan door de gemachtigde.

De werkgever heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A, geboren is sinds 1988 werkzaam als docent bij de (rechtsvoorgangers van de) C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de cao vo.

A is in januari 2013 in zijn vrije tijd een ex-leerling van school tegengekomen in een winkelcentrum. A is toen door de leerling uitgescholden, waarop A van repliek heeft gediend en onder andere tegen de ex-leerling heeft gezegd dat hij hem %te kop zou afschieten+. Hierop is de ex-leerling weggevlucht.

Omdat A dit voorval op school met collega's heeft besproken heeft de werkgever vervolgens kennis genomen van dit incident. Hierop heeft de werkgever bij brief van 25 januari 2013 A meegedeeld voornemens te zijn om hem een disciplinaire maatregel op te leggen. Hiertegen heeft A op 20 februari 2013 mondeling verweer gevoerd. Bij brief van 21 maart 2013 heeft de werkgever A meegedeeld dat hij van oordeel is dat A plichtsverzuim heeft gepleegd en hij heeft A daarbij schriftelijk berispt. Tegen deze beslissing heeft A beroep ingesteld bij de Commissie.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat niet duidelijk is of de opgelegde maatregel ziet op het incident zelf en/of op de verslaglegging van het incident van A aan zijn collega's. Als de maatregel alleen ziet op het incident in het winkelcentrum kan A geen berisping worden opgelegd, want dit vond plaats in privé-tijd. Bovendien is het voorstelbaar dat A weerwoord gaf omdat hij op dat moment viermaal is uitgeschoonden door de leerling. Daar komt bij dat A door nare ervaringen in het verleden geen vertrouwen in mensen heeft. Hij is ooit overvallen waarbij een mes op de keel is gezet en er is een pistool op hem gericht.

Als de maatregel alleen ziet op het verslag van A aan zijn collega's is ook geen sprake van plichtsverzuim. A heeft alleen aan zijn collega's willen mededelen dat de betreffende leerling nog steeds probleemgedrag vertoont, aldus A.

De werkgever voert aan dat het plichtsverzuim ziet op zowel het incident als op de wijze van communicatie door A over het incident.

A heeft met de door hem gekozen bewoordingen de leerling met de dood bedreigd.

De gebeurtenis was weliswaar buiten school, maar kan invloed hebben binnen de school. Als een leerling het incident doorvertelt op school kan dit een negatieve invloed hebben op de werkzaamheden en het functioneren van de docent. Leerlingen zien dan dat de voorbeeldrol van de docent niet wordt uitgedragen en zij weten dat hij zich dreigend kan opstellen.

Voor de werkgever speelt hierbij ook mee dat A niet heeft aangegeven zijn uitspraak te betreuren.

Door de manier waarop A vervolgens het incident met zijn collega's heeft besproken heeft hij bij zijn collega's gevoelens van onrust opgeroepen. Deze collega's kunnen denken dat A ook binnen de school bedreigingen kan uiten.

Tot slot geeft de werkgever aan dat hij wel degelijk heeft meegewogen dat het om een incident in privé-tijd ging en dat wellicht negatieve ervaringen uit het verleden de emoties van A hebben versterkt.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 52 WVO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie stelt allereerst vast dat de werkgever de door de cao vo in artikel 9.a.8 voorgeschreven voornemenprocedure op correcte wijze heeft gevolgd.

Bij het beantwoorden van de vraag of de werkgever A in redelijkheid de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping heeft kunnen opleggen, beoordeelt de Commissie eerst of de feiten, waarop de beslissing is gebaseerd, voldoende vaststaan.

Naar het oordeel van de Commissie staat als onvoldoende betwist vast dat A een ex-leerling van zijn school ernstig heeft bedreigd en dit voorval heeft besproken met enkele collega's.

Vervolgens beoordeelt de Commissie of de vaststaande feiten kunnen worden aangemerkt als plichtsverzuim zoals bedoeld in artikel 9.a.7. lid 2 cao vo en, bij een bevestigend antwoord, of de opgelegde maatregel, alle omstandigheden in aanmerking genomen, proportioneel is.

Over de vraag of deze feiten kunnen worden aangemerkt als plichtsverzuim oordeelt de Commissie dat het een docent niet past om zich uit te drukken in bewoordingen zoals A jegens de ex-leerling heeft gebruikt. Weliswaar heeft de ex-leerling A eerst in het openbaar tot vier maal toe uitgescholden, maar dit betekent niet dat het A vrij staat op dezelfde wijze te reageren. A had zich bovendien als voormalig docent van de leerling terughoudend moeten opstellen en hij had niet moeten meegaan in de scheldpartij. Daarenboven heeft hij door het voorval aan de collega's te vertellen bij hen gevoelens van onrust kunnen opwekken omdat voorstelbaar is dat hij bij hen de indruk heeft gewekt dat het ernstig bedreigen van een ander is toegestaan.

Hiermee heeft A naar het oordeel van de Commissie gedrag vertoond dat op de grens ligt van zeer ongepast gedrag en plichtsverzuim. Dat het voorval zich niet binnen school heeft voorgedaan maakt dit niet anders omdat het voorval onlosmakelijk verbonden is met de positie van A als docent en hij bovendien met zijn verklaring hierover aan collega's het incident de school heeft binnengebracht.

Over de vraag of de werkgever in verband hiermee een passende maatregel heeft genomen, overweegt de Commissie dat niet gebleken is dat de betreffende ex-leerling een klacht over het voorval bij de school heeft ingediend en dat het gaat om een buitenschools incident met een ex-leerling. Voorts heeft A, naar de Commissie mag aannemen, bij deze werkgever een langdurige vlekkeloze staat van dienst. Herhaling van zeer ongepaste gedrag/plichtsverzuim valt niet te verwachten. Dit in acht nemende is de Commissie van oordeel dat in dit geval het opleggen van een disciplinaire maatregel een te zware maatregel is. De werkgever had naar het oordeel van de Commissie kunnen volstaan met een indringend gesprek met A. De Commissie zal daarom het beroep gegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 5 september 2013 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, mr. K.P. Piena, mr. D.A.M. Schilperoord en mr. M.Th. van Wel, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunese, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. J.A. Breunese
secretaris